

ΕΤΟΣ 53οv

22 Μαΐου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (2712)

ΔΥΟ ΘΑΥΜΑΤΑ

« Αινέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός»

Τό σημερινό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα περιγράφει δύο θαύματα, πού ἔκανε ὁ ἀπόστολος Πέτρος. Τό ἓνα εἶναι ἡ θεραπεία τοῦ Αἰνέα καί τό ἄλλο εἶναι ἡ ἀνάσταση τῆς Ταβιθά. Ὅταν στά Ἱεροσόλυμα παρήλθε ὁ διωγμός τῶν Χριστιανῶν καί οἱ πιστοί εἶχαν εἰρήνη, «ἡ οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καί Γαλιθαίας καί Σαμαρείας εἶχεν εἰρήνην, οἰκοδομουμένη καί πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου» (Πράξ. 9, 31), τότε ὁ Πέτρος ἐγκατέλειψε τήν ἔδρα του καί ἄρχισε νά περιοδεύει στά διάφορα μέρη. Τό χειμῶνα τῆς θλίψεως, τῆς ταραχῆς καί τῶν διωγμῶν, τόν διαδέχεται τό ἔαρ τῆς ἀναψυχῆς. Ἡ αὔξηση τῆς Ἐκκλησίας ὀφειλόταν στή φροντίδα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Περίοδευε τίς Ἐκκλησίες ὁ Πέτρος σάν νά ἦταν πνευματικός στρατηγός, γιά νά τίς στηρίξει. Ἄς δοῦμε τά δύο θαύματα πού ἔκανε.

Ἡ θεραπεία τοῦ Αἰνέα

Ἡ πόλη Λύδδα, ἡ Λῶδ στά Ἑβραϊκά, ἀνήκε στή φυλὴ Βενιαμίν. Ἐκεῖ βρῆκε τὸν Αἰνέα, Ἑλληνιστὴ Ἰουδαῖο, πού εἶχε γίνει Χριστιανός, ἀφοῦ ὁ Πέτρος, ὅταν τόν θεράπευσε, δέν τοῦ ζήτησε ὁμολογία πίστεως. Ἦταν ὀκτώ χρόνια παράλυτος. Ὅκτώ χρόνια παραλυσίας κάνει τό θαῦμα πιό ζωηρό. Ὅσο ἀπελπιστικὴ εἶναι ἡ κατάσταση ἑνός ἀνθρώπου, τόσο περισσότερο φαίνεται ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Πέτρος κάνοντας τό θαῦμα τοῦ εἶπε πῶς τόν θεραπεύει ὁ Χριστός, γιά νά φανεῖ ποιός πραγματικά εἶναι ὁ ἰατρός. Τό θαῦμα, λέγει ὁ Χρυσόστομος, ἐγίνε γιά τήν παρηγορίαν τῶν ἄλλων. Ἄλλα θαύματα γινόντουσαν γιά νά στερεωθεῖ ἡ πίστη τῶν ἀνθρώπων, ἄλλα γιά νά προσελκυσθοῦν εἰδωλοπλάτρες στήν ἀληθινὴ πίστη καί ἄλλα γιά τήν παρηγορίαν τῶν ἀνθρώπων. «Μέγα ἀγαθόν ἡ θλίψη. Αὐτό σφυρηλατεῖ τίς ψυχές μας», τονίζει ὁ Ἅγιος. Ὁ Αἰνέας ἦταν ἐπίσημος ἄνθρωπος καί ἡ θεραπεία του ἔκανε ἐντύπωση μεγάλη. Ἀξίζει νά σημειώσουμε ἐδῶ τὸν τρόπο τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενῶν ὑπὸ τοῦ Πέτρου καί τὸν τρόπο πού θεράπευε ὁ Κύριος. Ὁ μὲν Πέτρος χρη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Διενέργεια θαυμάτων από τόν Ἀπόστολο Πέτρο

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καί πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτώ κατακείμενον ἐπὶ κραβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· **Αἰνέα, ἴσται σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός**· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθητρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῆ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἕξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τά γόνατα προσήυξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

σιμοποιοῦσε τὴ δύναμν τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ὁ Κύριος προστακτικὰ ἔλεγε στοὺς ἀνθρώπους νά θεραπευθοῦν, ὅπως π.χ. στὸν Παραλυτικό εἶπε· « Ἔγειρε, ἄρον τὸν κράβατόν σου καὶ περιπάτει » (Ἰω 5, 8). Ὅπως λέγει ἓνας ἐρμηνευτής· « ὁ μὲν γὰρ ὡς Θεὸς ἐποίει, ὁ δὲ πιστεύων εἰς τὸν Θεόν ». Βέβαια καὶ τὰ σημεῖα τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου ὅλα ἔργα τοῦ Χριστοῦ εἶναι.

Τό θαῦμα τῆς Ταβιθά

Ἄς δοῦμε τώρα καὶ τό ἄλλο θαῦμα, πού εἶναι ἡ ἀνάσταση τῆς Ταβιθά. Τό θαῦμα αὐτό ἐγίνε στήν Ἰόππη, πόλη πού ἦταν τό κύριο λιμάνι τῆς Ἰουδαίας. Ἀνῆκε στή φυλή τοῦ Δάν. Ἐδῶ ἐπιβιβάσθηκε ὁ προφήτης Ἰωνᾶς γιά νά πάει στίς Θαρσεῖς. Ἐκεῖ τίς ἡμέρες ἐκεῖνες εἶχε ἀποθάνει μιά γυναίκα, ὀνόματι Δορκάς, πού ἦταν πάρα πολὺ φιλόανθρωπη. Ταβιθά σημαίνει δορκάς στά Ἑλληνικά. Πίστευε κι ἔκανε πολλὰ καλὰ ἔργα. Ἡ ἐλεημοσύνη καὶ τὰ καλὰ ἔργα, ὅταν γίνονται γιά τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξαιτίας τῆς κοινωνικῆς ροπῆς τοῦ ἀνθρώπου, τότε φέρουν πολὺ πνευματικό καρπό. Ἐδῶ στήν περίπτωση τῆς Ταβιθά τῆς χάρισαν πάλη τὴ ζωὴ. Ἐπίσης μπορούμε νά ποῦμε πῶς ἡ ἐλεημοσύνη καὶ τὰ καλὰ ἔργα συνοδεύουν τὸν ἀνθρωπο καὶ μετὰ θάνατο. Ἡ Ταβιθά ἀνεχώρησε ἀπὸ τὴ ζωὴ αὐτὴ ἔχοντας μαζί της τό θησαυρό τῆς ἐλε-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκείνες τίς ἡμέρες, ὁ Πέτρος, κατά τήν διάρκειαν περιοδείας του εἰς ὄλην τήν περιοχὴν, κατέβηκε νά ἐπισκεφθῆ καί τοὺς ἀγίους πού κατοικοῦσαν εἰς τήν Λύδδαν. Ἐκεῖ εὗρηκε κάποιον πού ὠνομάζετο Αἰνέας, ὁ ὁποῖος ἦτο κατάκοιτος ἐπί ὀκτώ χρόνια διότι ἦτο παράλυτος. Καί τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος, **Αἰνέα, σέ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός**, σήκω καί στρώσε τό κρεβάτι σου. Καί ἀμέσως ἐσηκώθηκε. Καί τόν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καί τοῦ Σάρωνος, καί ἐπέστρεψαν εἰς τόν Κύριον. Εἰς τήν Ἰόππην ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια πού ὠνομάζετο Ταβιθά, ἑλληνιστί Δορκάς, ἡ ὁποία ἔκανε πολλῆς ἀγαθοεργίας καί ἐλεημοσύνης. Συνέβη κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας νά ἀσθενήσῃ καί νά πεθάνῃ· ἀφοῦ δέ τήν ἔλλουσαν, τήν ἔβαλαν εἰς τό ἀνώγι. Ἐπειδή ἡ Λύδδα ἦτο κοντά εἰς τήν Ἰόππην, οἱ μαθηταί ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐκεῖ, καί τοῦ ἔστειλαν δύο ἀνδρας μέ τήν παράκλησιν: Μή βραδύνης νά ἔλθῃς καί σ' ἐμας. Ὁ Πέτρος ἐσηκώθηκε καί ἐπῆγε μαζί τους. Ὅταν ἐφθασε, τόν ὠδήγησαν εἰς τό ἀνώγι καί παρουσιάσθηκαν εἰς αὐτόν ὅλῃς οἱ χῆρες οἱ ὁποῖες ἐκλείαν καί ἔδειχναν τὰ ὑποκάμισα καί τὰ ἐνδύματα, πού ἔκανε ἡ Δορκάς ὅταν ἦτο μαζί τους. Ὁ Πέτρος ἐβγαλε ὄλους ἔξω, ἐγονάτισε καί προσευχήθηκε. Ὑστερα ἐστράφη πρὸς τό σῶμα καί εἶπε, Ταβιθά, σήκω. Αὐτή ἀνοιξε τὰ μάτια της καί ὅταν εἶδε τόν Πέτρον, ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωκε τό χέρι καί τήν ἐσήκωσε ὀρθήν. Ὑστερα ἐφώνησε τοὺς ἀγίους καί τίς χῆρες καί τήν παρουσίασε ζωντανήν. Αὐτό ἐγένε γνωστὸν εἰς ὄλην τήν Ἰόππην καί πολλοί ἐπίστεψαν εἰς τόν Κύριον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζαίτου, Γερ. Κοσιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μοσύνης. Γι' αὐτὴ δὲν μιλοῦσαν τό σπίτι της, τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα πού εἶχε, κι ὅλα τὰ ἄλλα πού ἔχουν σέ ὑπόληψη οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ τὰ ρούχα τῆς ἐλεημοσύνης πού φοροῦσαν οἱ χῆρες καί πτωχές γυναῖκες. Μάλιστα πολλὰ ἀπὸ τὰ ρούχα αὐτὰ τὰ εἶχε κατασκευάσει μόνη της· «καί παρέστησαν αὐτῶ πᾶσαι αἱ χῆραι κληαίουςσαι, καί ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καί ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς» (Πράξ. 9, 39). Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ Πέτρος μέ τὴ δύναμιν τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε γονατιστὸς προσευχηθεῖ, τήν ἀνέστησε καί τήν ἀπέδωσε ὑγιαίνουσα στοὺς δικούς της.

Ἡ ὠφέλειά μας ἀπὸ τὰ δύο θαύματα

Ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ θαύματα ἔχουμε πολλὰ νά ὠφεληθοῦμε. Ἄς ποῦμε ἓνα σημεῖο. Βλέπουμε τόν ἀπόστολο Πέτρο νά προσεύχεται μπροστά στήν Ταβιθά, πού ἦταν νεκρή. Ἀπὸ τό γεγονός αὐτό καταλαβαίνουμε πὼς καλῶς ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς προτρέπει νά προσευχόμαστε ὑπὲρ τῶν νεκρῶν μας. Μάλιστα στή λατρεία τῆς

22 Μαΐου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας μνείαν ποιούμεθα.

Βασιλίσκου μάρτυρος († 308), Δημητρίου καί Παύλου νεομαρτύρων πολιούχων

Τριπόλεως, μνήμη τῆς Β΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Κων/πόλει (381).

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Μαΐου, τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς ὑπάρχουν καί ὀρισμένες μέρες, πού εἶναι ἀφιερωμένες στούς κεκοιμημένους. Ἐμεῖς πιστεύουμε πώς ὁ ἄνθρωπος μετά θάνατο δέν χάνεται, ἀλλῆ μεταβαίνει ἀπό τό θάνατο στή ζωή. Ζεῖ μιά διαφορετικῆς ποιότητας ζωή. Δέν ἐμποδίζεται ἀπό τά ὑλικά νά ἔλθει σέ ἄμεση ἐπαφή μέ τό Θεό. Βλέπει τά πράγματα καθαρότερα καί ὅπως εἶναι καί, ἀνάλογα μέ τήν πνευματική ἐργασία πού ἔχει κάνει πάνω στή γῆ, χαίρεται ἢ ἠλυπάται. Ἀπόδειξη ἡ Ταβιθά. Ἦταν ὀλοζώντανη· «παρέστησεν αὐτήν ζῶσαν» (Πράξ. 9, 41) ὁ Πέτρος. Δέν εἶναι σωστή ἡ ἀντίληψη πολλῶν πώς μέ τήν ἐπέλευση τοῦ θανάτου ὄλη τελειώνουν. Δέ χανόμαστε, ἀλλῆ ἀντίθετα τότε ζοῦμε τήν πραγματική ζωή. Μᾶς δόθηκε λίγος χρόνος πάνω στή γῆ γιά νά κερδίσουμε τήν αἰώνια, τήν ὄντως ζωή. Δέν εἶναι προορισμός μας νά ἐπικεντρώσουμε τήν προσοχή μας στήν παρούσα ζωή. Ἡ ἔγνοια μας καί ὁ ἀγώνας εἶναι νά πετύχουμε τό ποθούμενο, πού εἶναι ἡ ἔνωσή μας μέ τό Θεό. Ἡ διαρκῆς ζωντανή σχέση μέ τό Θεό εἶναι ὁ προορισμός τῆς ζωῆς μας κι ὄχι ἡ καλοπέραση τοῦ ἐπίγειου βίου μας, πού εἶναι δυστυχῶς ὁ στόχος πολλῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἡ ἀντίληψη αὐτή μεγάλη πλάνη καί ἔχει διαδοθεῖ πολύ. Ἦχουμε, λοιπόν, παραδείγματα πού μᾶς παρακινοῦν σωστά, νά ζοῦμε μέ συνέπεια τήν κατά Χριστό ζωή μας, γιά νά μπορούμε νά ἔχουμε καί παρηρησία στό Θεό καί στήν ἀληθινή ζωή. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ χώρα τῶν ζώων καί ἐμεῖς οἱ κάτοικοί της. Νά δώσει ὁ Θεός ἔτσι νά γίνουμε. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὀμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>